

videlse af Hundested Havn. Jeg takker Ministeren, fordi han ved Selvsyn har gjort sig bekendt med Forholdene deroppe, og jeg føler mig overbevist om, at han ved sit Besøg er kommet paa det rene med, at den projekterede Havneudvidelse ikke kan eller bør udsættes. Der bliver ganske vist Tale om ret store Omkostninger, men Pengene vil være vel anvendte. Hundested er i Løbet af den sidste Snes Aar vokset op til at blive det betydeligste Fiskerleje ved det sydlige Kattegat, og det kan ventes at tage endnu hurtigere Vækst, naar Baneforbindelsen med og over Frederiksværk kommer i Stand. Men allerede nu er Havneforholdene næsten umulige. Man maa vel erindre, at ogsaa Fiskere fra andre Lejer driver Fiskeri med Hundested Havn som Udgangspunkt. I Efteraaret 1913 var der ikke mindre end 196 fremmede Baade, der, som jeg betonedede, netop driver Fiskeri med Hundested Havn som Udgangspunkt og søger derind, baade naar de skal ud og hjem, og under disse Omstændigheder er det omtrent blevet Regel, at Havnen er overfyldt; navnlig er dette Tilfældet, naar Sildefiskeriet sætter ind. Den er overfyldt i den Grad, at Baadene bogstavelig talt ikke kan finde Plads inde i Havnen, jeg vil ikke tale om Bolværksplads. At det kan medføre Kalamiteter, alvorlige Farer under stærk Paalands-Nordenstorm, siger sig selv; det vil enhver, der kender noget til Forholdene deroppe, være klar over. Jeg vil da varmt anbefale den højtærede Trafikminister at tage Andragendet om den fornødne Udvidelse af Hundested Havn til Følge. At det vil ske under alle Omstændigheder til næste Aar, betragter jeg som givet, men jeg haaber, at der maa findes Udveje til, at det kan ske allerede i det kommende Finansaar.

Jeg takker den højtærede Landbrugsminister, fordi han personlig har undersøgt Forholdene ved Arresø og lovet at gøre Skridt til Nedsættelse af en Landvæsenskommission til at overveje Forholdsregler til Vandstandens Sænkning. Men jeg vil med det samme gerne spørge Ministeren, hvad det er blevet til med denne Kommission, thi det var, hvis jeg ikke tager meget fejl, i Slutningen af Maj, at Ministeren gav bestemt Løfte om og ogsaa gjorde Skridt til Nedsættelse af en Kommission. Jeg vilde derfor gerne spørge, hvad denne Kommission hidtil har udrettet, og paa hvilket Stadium dens Virksomhed nu maatte befinde sig.

L. Pedersen: Jeg vil først rette en Tak til den højtærede Trafikminister for en lille Bevilling, der findes paa Finanslovsforslaget, til en Udvidelse af Anløbsmolen paa Ourø i Isefjord. Det er ikke noget stort Beløb, det drejer sig om, og jeg tør derfor vel haabe og vil i hvert Fald paa det varmeste anbefale, at dette høje Ting gaar ind paa denne Bevilling. Forholdene derovre er nemlig for Øjeblikket meget slette. Det er saaledes, at en Havn har de ikke og behøver heller ikke, men derimod er der en Anløbsmole, som er saa lille, at der egentlig kun kan ligge et Fartøj ved den. Naar der altsaa til Øen ankommer et Fartøj, f. Eks. med Kul, hvoraf der bruges meget derovre, og saa den daglige Postbaad fra Holbæk, en lille Dampbaad, kommer, kan denne slet ikke komme til ved Molen, men maa lægge til udenfor det andet Fartøj og har altsaa meget Besvær med at faa saavel Gods som Passagerer bragt over paa Molen. Kunde man faa Molen forlænget, saaledes at der i det mindste kunde ligge et Par større Baade ved den foruden de Fiskeribaade, som nødvendigvis maa komme til, da der er ikke saa lidt Fiskeri fra Øen, vilde man være hjulpet ud over Vanskeligheden og vistnok hjulpet for lange, lange Tider. Det hele Beløb, der behøves, er ikke fuldt 20,000 Kr. Heraf har Trafikministeren foreslaaet, at Staten skulde udrede Halvdelen, medens den anden Halvdel er sikret af Kommune og Amt. Jeg kan ikke tænke mig, at Forholdene skulde være anderledes, end at man her i Tinget maatte kunne indse, at en Bevilling, der er saa ubetydelig i Forhold til hele Budgettet og angaar en Foranstaltning, der er paatrængende nødvendig paa dette Sted, hvor der virkelig er temmelig stor Trafik, saavel ved Udslibning af Landbrugsprodukter som ved Indførsel af Foderstoffer til Øen, bør gives. Jeg skal meget varmt anbefale det høje Ting at vedtage denne Bevilling.

Jeg vil endvidere henstille til den højtærede Trafikminister, om det ikke var muligt endnu i Aar at begynde paa den midtsjællandske Jernbane. Maaske der ikke ved hele Banens Længde trænges saa haardt til den som ved den nordlige Del. I Hornsherred er der stærk Trang til at faa Banen bygget saa snart som muligt, og da alt i øvrigt er i Orden, forekommer det mig, der er al Anledning til at fremskynde Arbejdet saa meget som muligt. Der skal rimeligvis ikke store Bevillinger til, for at man kan tage fat paa Arbejdet